

Spørgsmaalet belyst saa indgaaende som muligt, men hvis Konferencen bestemte sig til at vedtage Bestemmelser herom i Form af Konventionsudkast, kunde Gruppen ikke yde sin Medvirken, idet den ikke turde tage Ansvaret herfor. Gruppen vilde derfor ikke lade sig repræsentere i det Udvalg, som maatte blive nedsat til Udarbejdelse af saadanne Konventionsudkast.

Repræsentanter for Arbejdergruppen og flere Regeringsrepræsentanter imødegik stærkt Arbejdsgivergruppens afvisende Holdning, og det blev gjort gældende, at denne negative Holdning var i aabenbar Strid med Forudsætningerne for Deltagelsen i Konferencens Arbejde. Efter derom fremsat Forslag af den irske Regeringsrepræsentant, støttet af flere andre Regeringsrepræsentanter, herunder den danske, vedtog Konferencen en Resolution om at opfordre Præsidenten til at optage Forhandlinger med Repræsentanter for de forskellige Grupper for at faa tilvejebragt en Løsning af de Vanskeligheder for Fortsættelse af Konferencens Arbejde, der var opstaaet som Følge af Arbejdsgivergruppens Stilling. Præsidenten førte saadanne Forhandlinger, men uden Resultat; Arbejdergruppen stillede derefter Forslag om, at Konferencen skulde vedtage en almindelig Konvention paa Grundlag af Princippet om 40-Timers Uge med Opretholdelse af Arbejdernes Levestandard, hvilken Konvention skulde angive de Rammer, der skulde fastsættes for de enkelte Industrier. Dette Forslag blev vedtaget med 57 Stemmer imod 49, og for at Konferencen kunde blive i Stand til at behandle Sagen paa det angivne Grundlag, afgav Arbejdsbureauet til Konferencen en supplerende Rapport, der indeholdt et Udkast til en ny almindelig Konvention (Princip-Konvention). Man drøftede derefter, hvorvidt Behandlingen af Konventionsudkastene skulde foregaa i Plenarmøder i selve Konferencen eller i Udvalg; den italienske Regeringsrepræsentant foreslog, at man anmodede Forretningsudvalget om at udarbejde Forslag til den nærmere Procedure, der skulde bringes i Anvendelse, hvis man anvendte den førstnævnte Fremgangsmaade. Dette protesterede Arbejdergruppen imod, idet den gjorde gældende, at naar Konferencen havde udtalt sig til Fordel for Vedtagelse af Konvention, maatte den logiske Følge heraf blive, at Sagen paa almindelig Maade blev gjort til Genstand for Udvalgsbehandling. Efter at den italienske Regeringsrepræsentant havde trukket sit Forslag tilbage, blev det af Konferencen vedtaget at henvise Sagen til et Udvalg. Forretningsudvalget afgav Indstilling om Nedsættelse af et saadant Udvalg paa 46 Medlemmer, hvoraf 22 Regeringsrepræsentanter, 2 Arbejdsgiverrepræsentanter og 22 Arbejderrepræsentanter. Paa Grund af de særlige Forhold i Amerika og Italien, hvor man havde praktiske Erfaringer for 40-Timers Arbejdsuge, havde disse 2 Landes Arbejdsgiverrepræsentanter udtalt Ønske om trods Arbejdsgivergruppens principielle Modstand at tage Del i Udvalgets Arbejde, og Arbejdsgivergruppen havde under Hensyn til de særlige Forhold i disse 2 Lande givet sin Tilslutning hertil.

Udvalget gik først i Gang med Behandlingen af Bureauets Udkast til en almindelig Konvention om 40-Timers Arbejdsuge (Principkonvention) og Udkast til Resolution om Opretholdelse af Arbejdernes Levestandard. Der opnaaedes i Udvalget Flertal for at gøre disse Udkast til Genstand for Enestebehandling, hvorefter Udvalget gennemgik de enkelte Bestemmelser og ændrede og supplerede disse i forskellige Henseender. Paa Grundlag af disse Vedtagelser afgav Udvalget sin første Rapport til Konferencen, der med 79 Stemmer imod 30 vedtog Konventionsudkastet og med 75 Stemmer imod 27 Udkastet til Resolutionen.

Den anden Del af Udvalgets Arbejde omfattede Behandling af de foreliggende 5 Udkast til Specialkonventioner, der blev henvist til Behandling i forskellige Underudvalg. Efter at der i Udvalget var opnaaet Enighed om, at samtlige Konventionsudkast skulde gøres til Genstand for Enestebehandling, og efter at der var foretaget forskellige Ændringer i de foreliggende Udkast, indstillede Udvalget alle disse til Konferencens Vedtagelse.